

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Anunțurile se primesc în Manuscris nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena B. Moss, Haussenstein & Vogler (Oho Maus), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukas, A. Oppel, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU IV.

„Gazeta” este în fă-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagelul I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 243.

Brașov, Mercuri, 4 (16) Noemvre

1892.

Brașov, 3 Noemvre v.

Atențiunea cercurilor politice din monarchia noastră și din străinătate este ađi multă absorbită de cele ce se petrec în capitala Austriei. Aici se concentrează firele în cestiuile, cari agită așa de mult spiritele dincolo și dincoace de Laita de aici se așteptă desnodământul crizei ministeriale și parlamentare în Ungaria și a încercăturilor din Austria. Pe lângă gravele cestiuiri interioare se mai sulevéză însă, pentru moment, și raporturile esteriore ale monarchiei dualiste, din incidentul vizitelor princiare, ce le-a primit monarchul nostru în zilele aceste.

Mare mulțămire a causat în cercurile curții din Viena visita principelui moștenitor Nicolae al Rusiei, care este considerată ca un semn, că raporturile dintre Rusia și Austro-Ungaria sunt cele mai bune și amicabile. A și întâmpinată Tarevici cea mai cordială primire din partea Majestății Sale și a întregii case domnitore. Ba și mulțimea adunată la gară făcu ovățiuimă marelui duce, salutându-l cu entuziastice „Hoch!” „Zivio!” „Nazdar!” și „Ura!”

Foia oficială accentuează cu această ocaziune „raporturile strinse amicabile, ce au esistat din vechime și esistă și acum între casele de Habsburg și Romanov”; ér organul ministrului de esterne „Fremdenblatt”, ilustrându cuvințele pronunțate de contele Kalnoky în delegațiune, dice, că aceste raporturi amicabile sunt de mare preț față cu importanța deosebită, ce o au monarchii în viața politică atât a Austro-Ungariei, cât și a Rusiei. În adevăr, adauge numita foia, cei doi monarchi se unesc în dorința de a păstra pacea pentru întreaga Europă. Aceași țintă, adauge, o are și tripla alianță, care s'a creat numai pen-

tru scopuri de apărare și nu amenință pe nimeni; ea nu împedecă pe nici unul din statele aliate de a susținé raporturi sincere și bune cu puterile, ce stau în afară de alianță. Visita prințului moștenitor ruscă o consideră deci ca un semn, că nisuițele Austro-Ungariei în această privință par a fi pe deplin apreteiate și în Rusia.

Cu această declarațiune și speranță se caracterizează visita lui Tarevici în Viena, mai mult ca un act de curtoasiă și de bune raporturi între cele două case domnitore, decât ca un act de o importanță mai mare politică.

Pe când foile germano-maghiare constată cu satisfacțiune, că visita prințului moștenitor ruscă nu are gravitate politică, și că nu va contribui întrunimic la schimbarea nisuițelor politice ale monarchiei austro-ungare, foile slave se folosesc de această ocaziune spre a desfășura din nou dorințele slave, ca acele nisuițe să se schimbe, intrându în monarchia habsburgică în legături mai strinse cu împărăția rusă.

În privința aceasta le veni tocmai în ajutor foilor slave o broșură, ce a apărut de curând în Zürich, sub titlul „Viitorul Austriei”. În această broșură se pledază călduros pentru restabilirea dreptului public al Boemiei și se dice, că cele mai mari pedeci le întâmpină acestu postulat în politica esteriore a monarchiei, în alianța triplă, care s'a făcut numai după trebuințele cancelariei imperiale germane și légă între sine state, a căror interese sunt diametral opuse. De aceea numita broșură recomandă o alianță cu Francia și o înțelegere cu Rusia; ea dice, că Slavii austriaci nu se gândesc a se uni cu Rusia, de aceea o schimbare a direcțiunii politice nu ar fi de loc pe-

riculosă pentru monarchia. Tradițiunea, dice, face ca guvernul și corónă să se hotărăscă greu a pași pe cărări nouă; dér trebuie să se întemple, căci „fără Slavii și în contra voinței lor” Austria nu și va pute susține poziția sa de putere mare.

Broșura această ne arată dér curentul puternic ce domnesce între Slavii monarchiei, în direcțiune opusă nisuițelor politice ale monarchiei în cadrul triplei alianțe, și din acestu punct de vedere câștigă visita prințului de corónă ruscă o însemnătate mai mare, decât nu pentru prezent, pentru viitor.

CRONICA POLITICA

— 3 (15) Noemvre v.

Foia vienesă „N. fr. Presse” primesc din Roma o corespondență privitoare la politica Vaticanului. Numita corespondență dice între altele, că declarațiile contelui Szapary, făcute în clubul liberal, au deșteptat cea mai mare mirare în Vatican, fiindcă Szapary era privit, ca un contrar al căsătoriei civile obligatore. Una dintre notabilitățile Vaticanului a declarat, că cei din Budapesta se înșelă; decât conteză la aceea, că preoțimea „națiunii” va fi conciliantă. Sântul Scaun n'are nimic contra matriculelor civile, este însă o nebuniă așî închipui, că va aproba o astfel de instituțiune, care ar deștepta în popor credința, că sacramentul căsătoriei îl pot administra și funcționarii comunali și că binecuvântarea preotului o pôte substitui cernela și nisipul. Vaticanul va ataca căsătoria civilă și nu va recunosc-o niciodată. Căsătoria civilă obligatore este privită în Roma, ca un atac îndreptat contra religiunii catolice.

Privitor la conflictul diplomatic român-inglesă cetim în „Timpul” de Lun: „Românul”, și după el alte gazete, vorbesc de un pretins conflict

diplomatic provocat de strămutarea Evreilor din satele din Moldova. Ba aceste gazete preciséză, dicându, că s'a lașit svonul, cum că „ministrul plenipotențiar al Angliterei ar fi și înmănat ministrului nostru de esterne o notă prin care cere, în calitate de semnatar al tratatului din Berlin, ca România să respecte art. 44 din acel tratat, care glăsuiesc, că deosebirea de confesiune nu va mai fi o piedecă la dobândirea cetățeniei, precum și alte dispoziții”. Acestu svon — decât asemenea svon ar fi esistat vre-odată înainte de a fi pus în circulație prin diarele, la cari colaborează Evreii — e cu desăvârșire neînțeleasă. Nici o notă nu s'a remis de reprezentantul vre-unei puteri străine ministrului nostru de esterne asupra unui asemenea obiect și nici o observațiune n'a fost făcută de vre-un guvern străin guvernului nostru în privința Evreilor din țara noastră. Svonul acesta are toate aparințele unui apel al „ortodoxilor” noștri democrați la intervenția puterilor străine în afacerile noastre interne.

Procesul d-lui Vasilie Lucaciu.

Dobrișin, 13 Nov. dimineța

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Precum V'am telegrafiat aseră, pertractarea, în procesul d-lui Lucaciu, care s'a început dimineța la 9 ore, cu pauze scurte a durat până la 8 ore seara, din care cauză n'am putut comunica mai înainte rezultatul.

Vin acum în grabă a întregi telegramele mele în scris, trimițându-Vă și actul de acuzățune.

Sala de pertractare a fost îndesuită de public. Românii mulți, cu deosebire din părțile sătmărene și din Sălagiu. Au fost reprezentate următoarele diare prin raportori speciali: „Gazeta Transilvaniei”, „Tribuna”, „Lupta”, „Românul” și „Vulturul”. Acusatul Dr. Lucaciu sub întregă durată procesului, a vorbit numai românește. N'au folosit însă nici argumentele aduse de apărător, nici energica vorbire a acusatului, căci jurății,

„FOILETONULU GAZ. TRANS.”

4).

Verul împăratului.

Novelă istorică de Gregor Samarov.

Pe un drum neted și drept pășea repede Ludovic Napoleon cătră ținta sa, pe care o urmărea înocă din copilăria cu încredere orbă. Puterea sa devenea din zi în zi mai nețermurită, toți demnarii erau numai locoțiitori și secretarii săi, și cu cât el la începutul carierei sale jucase rolul lui Brutus și răspândise în jurul său aparența unei țermuriri spirituale, cu atât mai lămurit și mai hotărît își arăta el acum independența spiritului său și neclățita soliditate a voinței sale.

Palatul Elysée își lua din ce în ce mai mult auctoritatea unei curți monarchice. Livreele verzi-aurii ale casei napoleonide, uniforme, costumele de gală ale demnitarilor oficiali, făcură să apară icóna esternă a primului imperiu. Ceremonialul, pe care președintele din ce în ce îl înăsprea mai tare, făcea să se uite, că în salele festive cele mari se

afă cineva, ca căpetenia supremă a unei republice și fă-care contribuia, ca să îndepinșcă tranșiția spre monarchia cât se pôte de pe neobservate, dér totdeodată atât de repede, cât era cu putință.

Principesa Matilda, care trăise într-o căsătorie nenorocită cu milionarul rus Anatol Demidow și se despărțise de densusul, făcea onorurile în casa verului ei cu totu spiritul și cu totă amabilitatea, pe cari atunci le poseda în mare măsură și pôte ar fi devenit soția președintelui, a viitorului împărat, decât după lege s'ar fi putut mărita din nou, trăind soțul ei, princoipele Demidow. Fără de veste își aduseră aminte, că tatăl ei a fost regele Vestfaliei și mama ei a fost principesa de Württemberg și fiindcă tradițiunile imperiului érași intrară în valoare, i-se dede titlul de Alteță imperială, în tocmai ca și bătrânului Jerôme, care fuse deja numit de cătră președintele, de mareșal al Franciei, precum și de guvernorul Invalicilor, așa încât în alocuțiuni se aflau formele unei curți imperiale.

Numai cel mai tără prinț Na-

poleon, fiul lui Jerôme, se arăta foarte rar, ba aproape de loc, în Palais Elysée, el se ținea mai cu sémă în stânga radicală și la ori ce ocaziune se punea în contrast cu guvernul, în speranța mută, că asemănarea sa cu marele său unchiu, din incidentul curentului spre monarchia imperială, ar pute aduce cu sine pe poporul francosă la ideea, ca pe el însuși să-l aducă pe tron.

Președintele puțin se interesa de el, deoarece era pe deplin convins despre neînsemnătatea sa și despre aceea, că nu era periculos, și din când în când îl trimetea în călătorii, când sevrșea vre-o faptă lipsită de tact.

Între cele mai strălucite și mai plăcute aparințe la curtea acesta a președintelui, luminată de aurora imperiului alt doilea ce se ridica, făcea parte și tinărul consilier de stat contele Napoleon Camerata. Plin de un entuziasm ardent pentru președintele, personalul său binefăcător, lucra cu mare zel în funcțiunea sa și afla recunoscere la colegii săi mai bătrâni cu atât mai mult, cu cât președintele se alătura adeseori la părerea tinărului consilier de stat

și acestuia, la ori ce ocaziune, fi arăta o deosebită bunăvoință.

Afară de activitatea sa politică, avea el o distinsă pozițiune între aristocrații din Paris, cari din nou formau punctul central al lunei elegante din întregă Europa. El avea o locuință splendidă întocmită, ținea cai și servitori escelenți și mama sa, care era moștenitoarea milionelor principesei Bacciochi, îl punea în stare, să desvolve un astfel de lux princiar. El se ținea departe de toate escesele, în cari cadu tinerii de etatea și bogăția sa, el gusta veselă viață, fără ca să uite vreodată partea serioasă a acesteia, și prin modestia, amabilitatea și complența sa față de făcare, ajunse acolo, încât nu avea dușman, în acel timp plin de intrigă și de ambițiune.

Deja se ridica tot mai tare pe orizon reînviatul imperiu, deja se puse în senat cestiuinea reîntemeierii tronului ruinat. Vechile cântece napoleonide resunau de pe fașnetele din Paris și în întreaga Francie, și adese-ori resuna, după cum prevăduse contele Camerata, președintelui, când se arăta în public

carî deveniseră impacienți în gradul cel mai mare, îl declarară pe acesta vinovat cu unanimitate de voturi. Intreg procesul a avut un colorit curat politic, în care s'a sulevat oestiuinea drepturilor noastre și a respectării limbii. Sciți, că d-lu Dr. Lucaciu a insinuat recursul de nulitate. Elu a fost pus pe picior liber sub garanția apărătorului Coroianu și a d-lui Mihali.

Până a vă pute trimite raportul special, Vă comunic următorul:

Actu de acusațiune.

Dela procuratura regescă din Dobrițină, 2066—1892.

Onorată judecătoria de presă!

La 6 Iulie a. c. Dr. Vasile Lucaciu, preot în Șișesci, a voit să țină o intrunire pentru a se sfătuși în privința cunoscutului Memorandă valah și ce e de făcut în urma unei situațiuni, ce s'a creată după acel Memorandă.

S'au dat pentru acest scop invitații date din Șișesci 2 Iulie 1892, iscălite de Dr. Vasile Lucaciu, preot în Șișesci, și tipărite în Baia-mare la tipografia lui M. Molnar, în care, între altele (în traducere fidelă maghiară) se cuprind următoarele expresiuni:

„Memorandul națiunii române... face tabloul fidel al situațiunii nesuferibile, ce s'a creat prin sistemul de guvernare actuală“.

„Opinia publică română a cerut, ca... să fiă cunoscută Capul statului și înaintea întregii lumi culte, tot-odată și subjugătorilor noștri, că ce voim, ce pretindem... ce ni-s'a furat, ce ni-se refuză pe nedrept, și cum suntem opriți de puterea brutală în avântul culturii noastre naționale“.

„De ore-ce prin incalificabila uel-tire dela Fernez, așa disul atentatului cu dinamită, și prin ne mai pomenitul vandalismă săvârșit de bașibozucii dela Turda, Șimleu și Arad s'a constatat faptul trist, că sub actualul guvern fără nici o rușine, palam et publice, în chipul cel mai sălbatic suntem atacați în onora cetățenească și individuală, că în același chip brutal se atentă la siguranța publică și buna înțelegere dintre cetățeni chiar sub auspiciile autorităților statului, cu scirea și concursul acestora: adunarea are să se rostască față cu aceste atentate și să aducă hotăriri corăspunzătoare: cum să ne apărăm onora, liniștea, averea și viața“.

De ore-ce citatele acestea cuprind în trinsele orima inscriși în codul penal art. 172, alineatul 2, agitare la ură contra naționalităților;

și de ore-ce în urma investigațiunii judelei de instrucțiune s'a stabilit, că invitația de mai sus a fost tipărită în tipografia lui Molnar Mihaly din Baia mare, într'o sută esemplare și la comanda preotului din Șișesci, Dr. Vasile

câte un „Vive l'Empereur“. Dér pe din afară încă totu era republica formă de stat recunoscută.

Intr'o sêră, la unul din miclele baluri din Elysée, fură introduse prin ambasadorul spaniol două dame, cari fură primite cu o deosebită prevenire și făcură o senzațiune generală.

Era contesa Manuela Montijo, și fiica ei Eugenia. Contesa își trăgea originea dintr'o familie distinsă și vechiă de grandu din Porto Carrero și prin diferite legături purta numele Guzman, Fernandez și Cordova, precum și trei demnități de grandu clasa întâiu de Teba, Banos și Mora.

Fiica ei, contesa Eugenia de Montijo, era o frumșețe de rangul primu. Ea avé statură sveită și bine făcută, grumății ca de lebădă, ochii negri, ardători și umeți lucitori ai femeilor din Andalusia, cu sprâncenele frumose desemnate, despre care vechiul cântec frumos spaniol dîce, că Amcr face din ele arouri pentru săgețile sale; pe lângă aceea față ei cu trăsuri nobile avea cele mai delicate colorii ale țerilor nordice,

Lucaciu, ér acesta a recunoscut, că densusul a redactat invitarea și a declarat, că ia răspunderea pentru dînsa: pe lângă anexarea actelor de investigație: ridicu prin acesta acuză în contra D rului Vasile Lucaciu, în vîrstă de 39 ani, preot gr. cat. în Șișesci, com. Sătmărulei, pentru orima de agitare la ură în contra naționalităților inscriși în art. 172 alu codicelui penal, și rog respectuosu pe on. presidentu alu judecătoriei de presă, ca pentru esaminarea și judecarea după lege a cestiunii, să binevoască a hotărî o și, a cita pentru această dată pe acuzat și a mă încunoscîința și pe mine despre măsurile, ce va lua în atacere.

Dobrițină, 13 Sept. 1892.

Cserna Vincze,
prim-procuror regesc.

SCIRILE ȚILEI.

— 3 (15) Noemvre.

M. S. Regele României și prințul Leopold de Hohenzollern au sosit, Duminecă, la München, venind din Neu-Wied. La gară au fost întâmpinați de A. S. R. prințul moștenitor alu României și de prințul Alfred d'Edimburg. Sămbătă la amiazi A. S. R. prințul Ferdinand fusese oșpele prințului regent alu Bavariei. Ați la 6 ore 45 m. dimineța, M. S. Regele și prințul moștenitor voru sosi la Viena. O companie a regimentului de infanterie, arhiducele Frantz Ferdinand Nr 19 cu drapel și musică, este desemnată pentru a face onorurile la gară.

—x—

Logodna lui Tareviciu. Corespondentul din Atena alu diarului „L'Independance Belge“ telegrafiază diarului său, după informații pe care le aduce din isvoru bun, că logodna prințului moștenitor alu Rusiei, marele duce Nicolae Alexandrovici, cu principesa Maria a Greciei, e un faptu deja implinit. Tareviciu e actualmente de 24 de ani; principesa Maria, ați singura fiică a suveranilor Greciei, e de 16 Logodna nu va fi anunțată în chip oficial de cătu peste câte-va săptămâni.

—x—

Desființarea carantinei dela Predeală. După o informațiune sigură, ce o primimăm tocmai acum, carantina de cincă zile, ce a fost introdusă în Predeală din cauza colerei, s'a desființat începîndu de ați 3/15 Noemvre.

—x—

Comerciu de fete. Din Posen se telegrafiază, că incidentul expozițiunii internaționale din Chicago este exploatat în modul cel mai infam din partea unor miserabili neguțatori de suflete. Agenți bine plătiți au început să catriere Galiția, Polonia rusescă și Un-

er fruntea ei era încușgiurată de unu pîr lucitoru roșu auriu, și foarte imbelșugatu.

Contesa Eugenia era atunci jam de douăzeci și cincă de ani, colorea feței ei fragede și mișcările ei elegante și plăcute o făceau să apară mai tînără, și totuși impunea ea prin siguranța mîndră și prin consciința de sine a întregii ei aparițiuni.

Când ambasadorul spaniol le conduse prin sală, unu murmur de admirațiune trecu prin întreaga societate, care era deprinsă cu aparițiunii frumose și drăgălașe.

Prințul președinte, care punea mare prețu, de a vedé în casa sa vechia și distinsa societate, primi pe damele cu cea mai distinsă politeță, elu își exprimă speranța, că vora rămâné mai multă vreme în Parisu, și le asigură, că se va strădui în ori-ce chipu ca să le facă șederea în Parisu plăcută.

(Va urma).

ria, căutând după fete frumose, pe cari le înșelă cu promisiuni, că le voru duce ca cășierite și vîndătoare la expoziția din Chicago, ér după ce pe calea acesta li-a succedat a le fura dela casele părintesoi, în locu de-a le duce în America, le duc în Orientu, unde facu din ele marfă de vîndare și speculăză pe calea acesta în modul cel mai infam. Autoritățile constată, că o fată din Ungaria, cu numele Bosan Ilka, fiindu dusă până în Odessa și aflădu acolo cătu de înșelată este, în preșeunța vîndătorilor săi s'a aruncat în mare.

—x—

Tergul de țeră din Zernești, obișnuit a se ținé la 19 și 20 Novembre a fiă-cărui an, de astă-dată s'a opritu din cauza colerei.

—x—

Vite în Ungaria. În alte state este obiceiul de-a se face o statistică a animalelor de casă în fiă-care an. În Ungaria însă o asemenea statistică nu s'a făcutu din an. 1884, și de aceea nici nu se pôte constata, cu esactitate, care este numărul vitelor de casă în timpul de față și în ce proporțiă se află numărul lor de astăzi față cu celu din 1884. Bărbați de specialitate însă susțin cu totă hotărîrea, că în cei din urmă optu ani, numărul vitelor, alu porcilor și alu oilor a scăduțu foarte multu. Excepțiune se crede, că ar fi făcutu numai caii, alu cărora numărul s'a mîntinut în starea de mai înainte. Una din cauzele principale ale acestei impușinări a vitelor este a se căuta în comasarea câmpurilor, după cari locurile de pășunat s'au impușinat tare, făcendu-i se poporul imposibil de-a mai îné atâtea vite, ca înainte. De sine înțelesu, că impregiurarea acesta influințază în modu nefavorabil și asupra esportului de vite din Ungaria.

—x—

Doctorii în farmaciă. Ministrul ung. de culte și instrucțiune a dispus, ca acei farmaceuti, cari posedă testimoniul de maturitate, pot să se-și câștîge diploma de doctoră, deă afară de cursul prescriș voru mai cerceta încă două semestre la universitate și apoi voru lucra o disertațiune de inaugurare asupra unui obiectu ales de ei.

Tareviciu în Viena.

În 12 Noemvre n. la 8^{3/4} ore sêra a sosit principesa moștenitoră rusescă în Viena. Pentru primirea lui Tareviciu, a fost ordonată o companie a regimentului Nr. 2 care pörtă numele Țarului Alesandru I. La sosirea trenului în gară, musica numitului regimentu intonă imnul poporalu rusescu. Monarchul Franciscu Iosifu apăr în uniformă de grenadiru rusescu, însoțit fiind de arhiducii Carolu Ludovicu, Franciscu Ferdinandu și Wilhelm, purtându oât-și trei uniforme rusesci. Mai erau de față la gară arhiducii Reiner, Augustu Iosifu și prințul Schaumburg Lippe. Afară de aceștia se afla de față Lobanov, marele ambasadoru rusu din Viena, consulul supremu rusu Gubastov dimpreună cu întregu personalul său, ambasadorul austro-ungaru dela Petersburg, contele Wolkenstein, care a venit chiar din capitala Rusiei, ca să salute pe Tareviciu. Dintre notabilitățile Vienei, de față era locțiitorul, contele Kielmansseg, br. Sternck și generalul br. Schönfeld primarul orașenescu, căpitanul poliției etc.

După ce trenul intră în gară și tinerul moștenitor de tron rusu părăsi cupeul-salonu, monarchul Franciscu Iosifu grăbi spre întâmpinarea lui, îmbrățișându-l și sêrutându-l de trei ori. Iu conduse apoi lângă compania de onore și după ce făcu o mică revistă asupra ei, Tareviciu a prezentat monarchului austro-ungaru personalul suitei sale, pe cari monarchul i-a salutată grațiosu, stringend mâna fiecăruia. Conversația pe peron decurgea în limba franceză.

La gară era o mulțime de publicu, care întâmpină pe Tareviciu cu furtu-

nose strigări de „hoch!“, „muzdar!“, „vivo!“

Dela gară Tareviciu a fost condus la Curte, unde i s'a făcutu o primire strălucită.

Raportu

asupra decursului adunării generale a „Reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul X“, ținută la Brașov în zilele de 28, 29 și 30 Sept. v. c.

Brașov, Octomvre 1892.

(Fine.)

În a patra ședință se presintă, prin presidiu, mai multe cărți donate bibliotecii reuniunii, de autorii lor și anuntă: a) „Povestiri alese și întocmite“ de P. Petrescu, b) „Coruri“, de Ioan Costescu, c) „Chimia Popolară“ de d-lu C. Istrati, și d) „Protocolul adunării generale a doua, a reuniunii învăț. din diecesă Aradului.“ Cărțile se transpun bibliotecarului, ér autorilor se decide a li-se exprima mulțămîta publică, pe care cu mare plăcere ne permitem a o înregistra și aici.

Totu în ședința acesta se mai presintă și o hărtiă, care cuprinde opiniunea unei comisiuni cenzurătoare, instituită de Ilustritatea sa d-lu episcopu N. Popea, pentru decernarea premiului pus de Ilust. Sa asupra temei: „Obiceiurile la nunțile Românilor Secel-ni,“ și prin care comisiunea recomandă adunării spre primare singura lucrare intrată și publicată în foia „Convorbiri Literare“, a d-lui G. Pitișu, profesor în România. Adunarea în urma cetirei o ia spre plăcută sciuță și orientare.

După acestea presidiul invită adunarea ca să ia parte la o prelegere, ce d-lu profesor gimnasialu D. Făgărășianu voese a-o ținé înaintea membrilor, asupra aparatului fizicalu „Teluriu“. Insinuațiunea voluntară a zelosului profesor, adunarea o ia cu cea mai viuă mulțămîta la cunoscîință, și cu însuflețire și curiositate, părăsind sala de ședințe, asistă la prelegerea amintită, unde cu viu interesu urmăresce cele espuse și i aduce prin presidiu ferbinte mulțămîta.

De interesu e, să mai amintim aici și aceea, că totu în această ședință, adunarea s'a ocupat timpu îndelungat și cu cestiunea „Grădinilor școlare“. În ce privește rezultatul, notăm, că adunarea, considerând importanța cestiunii pe de-o parte și pe de altă scurțimea timpului, a transpus-o comitetului său, spre opinare și raportare în proșima adunare generală.

Asupra cestiunilor debătute în a cincea ședință, dăm locu următoarelor: Punendu-se la ordine întrebarea; „Care e timpul cel mai nimerit pentru ținerea esamenelor publice la școlile noastre primare?—adunarea, după o discutiune destul de lungă, primesce părerea, ca această afacere să se concredă comitetului spre meditare și raportare în proșima adunare generală.

Urmând la ordinea zilei raportul comisiunii, însărcinată cu cenzurarea raportului general alu comitetului, la propunerea comisiunii și a altor membri ai adunării, s'au adus următoarele concluse importante:

I. În cestiunea înființării unui Congresu didactic metropolitanu, care cestiune preocupă această reuniune mai bine de unu anu, și pentru a cărei realizare s'au făcutu multe încercări, se ia decisiunea, că: „Adunarea, satisfăcută fiindu pe deplin cu pașii întreprinși de comitetu în această importantă afacere, concorde din nou cestiunea comitetului său, spre mai departe urmărire și posibilă realizare.“

II. Cu privire la propunerile făcute în cestiunea înființării unui organu pedagogicu, propunerii înaintate reuniunii noastre spre afirmare, din partea Venerab. Consistoru Archidieceșanului din Sibiu, precum și din partea comitetului central alu Reuniunii Sibieni, adunarea primesce următoarea motiune: „Adunarea generală

într-o înțelegere pe comitetul central a răspunde atât la hârtia Ven. Consistoriului, cât și la aceea a Reuniunii învățătorilor dela Sibiu, că de-o dată, reuniunea noastră nu poate împărtăși ideea pentru înființarea unei foi pedagogice în folosul învățătorilor din Archidieceasa, de-ora-ace are în vedere înființarea unui congres didactic metropolitan, care să pună la cale și crearea unui organ pentru învățătorii din întreaga Metropoli.

III. Propunerea comisiei, ca să se voteze un ajutor orfanilor decedatului învățător din Dăbârlău, Iosif Sibianu, se primesc și se ficsază cu suma de 20 fl.

IV. Relativă la propunerea comisiei, ca comitetul să satisfacă ordinea școlară consistoriale Nrii 6780 și 4909 emanate în chestiunea raționinelor foicei reuniunii „Școala și Familia”, adunarea, în urma deslușirilor date de secretarul reuniunii, decide a se alege o comisie de cinci, în persoanele d-lor: G. Bellesimus, G. Proca, G. Ludu, I. Maximilian și G. Enescu, căreia administrațiunea foicei să-i asțernă, până la finea lui Decembrie a. c., raționimile asupra foicei, și carea apoi censurându-le până la adunarea proasimă, să raporteze asupra lor. D-l Ioan Aroux, din considerarea, că adunarea, prin hotărârea luată, ar fi abandonată ordinațiunile consistoriale, însușă protestul, ér adunarea îl ia spre știință.

V. În fine, între urări de „Să trăiești”, i se dă comitetului contralul absolut.

În ședința a șesea, care a fost și cea din urmă, comisiunea financiară raportază, că a aflată cassa în cea mai bună regulă. Propunerile ei, ca din anul în anul să se ridice interesele de pe la debitorii anticipative, și ceea, ca să se constrângă restanțierii cu taose de a-și scita acelea, să primesc de adunare, ca pe executarea se însărințea comitetului.

Ca bugetul s'a votat: venite 607.34 fl.; spese 197 fl. v. a.

Urmându la ordine comisinea bibliotecară, acesta raportază, că cercetându biblioteca, a aflat-o în deplina ordine, și că aceea din anul în anul progredză în măsură corespunzătoare.

În urmă, la propunerile de sine, adunarea mai ia și următoarea decisiune, propusă de membrul N. Oancea. Considerând, că Ven. Const. Archidieceanul, prin o nouă dispozițiune, a interzis folosirea în școle a manualelor neaprobate de autoritatea confesională; considerându, că pentru unele obiecte de învățământ lipsese manuale aprobate și de există, „sunt necorespunzătoare cu cerințele timpului nostru: Comitetul central să roga a asterne o representațiune Măritului Consistoriu în această afacere atât de momentuoasă pentru progresul instrucțiunii școlilor noastre populare.

Cu acestea prezidiul, prin cuvinte alese, mulțamece membrilor reuniunii pentru zelul și interesul arătat în de cursul desbaterilor, și declară adunarea din anul acesta de încheiată.

Nicolae Bărsanul, secretar.

Procesul milionelor prințului Mihail Sturdza.

După multe și curioase peripectii, această lungă procedură de care au răsunat în diferite rânduri pretoriile României și Franței, pare a-și atinge terminul din urmă. Nu va fi pte fără interes să-i resumăm aci mersul de până aci:

Procesul era angajat, cum se știe, între moștenitorii prințului Mihail Sturdza-mort la Paris la 1884: fiii săi Grigorie și Dimitrie Sturdza, născuți dintr-o primă căsătorie, și o fiică, princessa Gorceacof, născută dintr-o a doua căsătorie cu princessa Vogoridi.

Prințul Grigorie, căruia, după testament, i se reveneau vre-o zece milioane, pretindea a fi fost înșelată într-un mod enorm. Sosindu la Paris, la ves-

tea morții tatălui său, nu găsește nici o socotelă. Tote hârtiile relative la avere erau arse.

În urma plângerei prințului, se deschise o instrucție de către parchetul din Paris. Veduva prințului Mihail fu inculpată chiar de deturnare de succesiune, și ancheta se urma cu activitate, când ea muri subită la Baden chiar la un an după mărta bătăului ei.

Un pact de familie se făcu după mărta ei. Se operă restituiri importante. Dér, de atunci încoco prințul Grigorie se putu convinge, că aceste restituiri erau departe d'a fi complete, și tribunalul Senei decidea, acum vre-o doi ani, că princessa Gorceacof deținea încă valori importante în prejudiciul comonștenilor săi.

Princessa fu condamnată la pierderea drepturilor sale asupra sumelor oprite — vre-o 200.000 de franci—și la 25.000 de franci daune interese. Prințul Grigorie, socotind această estimățiune nefindestulătoare, făcu apelul contra judecării.

Acest apel se află actualmente deferita Curții din Paris.

Pe când această instanță se urmărea în Franța, prințul Grigorie cerea tribunalelor române lichidarea *repriselor* prinsesei Mihail Sturdza.

Elu oferea să dovedească, că princessa Vogoride nu adusese nici o dăstare și că prin urmăre nu putuse să transmită nimic prinsesei Gorceacof.

Prințul conchidea la restituirea a totu ce acesta din urmă posedă după mama ei, și ceea ce posedă era enorm!

Tribunalul și Curtea din Iași respinseseră cererea prințului Grigorie, dér Curtea de casați anulă sentința dela Iași și retrimise cauza la Curtea din Galați.

De astă dată prințul Grigorie Sturdza câștigă procesul.

Sentința Curții din Galați a constatat, că princessa Vogoride n'a adus în adevăr nici o dăstare, că după terminii legii, donațiunile pe cari le-ar fi putut primi dela prințul Mihail, în decursul căsătoriei, sunt nule, că pactul de familie trebuie de asemeni anulată, din cauză de dol.

În consecință, Curtea din Galați a condamnat pe prinsesa Gorceacof să restituie succesiunea: un otel în strada Varenne, la Paris, un palat la Sorento, o somptuoasă vilă la Baden, vasele moșii din România, argintăria, diamantele și până și vagonul salonu în care fostul prinț al Moldovei călătoria prin Europa.

E o avere de 20 de milioane, dice „Timpul”, pe care Curtea din Galați a ridicat-o, prin sentința ei, din mâinile prinsesei Gorceacof.

Musică.

Concertul baritonistului Traian Mureșianu în Iași, despre care s'a făcut amintire și în colonele foicei noastre, se ținu în 24 Octomvre st. v. în sala Pastia, cu grațiosul concurs al d-nei Valeria Nanu și al d-șorei Sofia Musicescu.

Diarul „Lupta” din București publică o corespondență din Iași, asupra concertului pe care 'lu numește „clasic și interesant”. Etă ce se mai dice despre elu în această corespondență:

Succesul acestei serate musicale a fost strălucit și s'a răfrăsu, cu o egală admirațiune spontană manifestată din partea publicului ales, ce asista, asu, ra concertistilor. Vocea plină de vigore, metalică și artistică modulată a d-lui Traian Mureșianu a născut o impresiune din cele mai dulci în sală. Publicul orașului nostru, în genere, forte dificil, care s'a familiarisat, ca să nu dice *stricată*, pururea în compania talentelor mari, a artiștilor superiori din Europa, și care și-a ciselat gustul bun după gustul parisiian, a dat și da încă nota în țera românească de justă și bine meritată aprețiațiune în privința reputațiunilor de stabilită în arte și în celelalte ramuri de civilizațiune ale crierului și inimii omenești!

Tinerul baritonist a cules, a smulș publicului nostru, nu numai aprobarea sa, dér admirațiunea pentru talentul său și satisfaciunea de a fi treoută sara, participând la un concert eminentamente frumos. Aria triumfală a Toreadorului din Carmen a fost bucată introductivă a concertului și execuțiunea ei a fost la înălțimea genialei inspirațiunii a nemuritorului Bizet; apoi aria cea mare diu *Hans Heiling* a fost a

doua bucată, în care timbrul puternic și melodios al artistului Mureșianu, a răsunat solo și a făcut să izbucnescă frenetice aplause. *Adio* a marelui maistru Donizetti, cântat în duetto cu multă grațioasă d-nă Valeria N. Nanu, a fost odată mai mult privilegiu oferit publicului nostru caprițios de a depune mărturiile sale de inalterabilă admirațiune pentru talentul bine precisat, studiul clasic și arta dicțiunii, care formeză diu d-na Nanu o artistă, dulce în totă puterea cuvântului...

Pastorală solo a lui Bizet, o romanță franceză *Les Roses*, un duettino din Don Juan a lui Mozart, a fost pentru publicul din sală ocaziunea de a izbucni în torente de aplause entusiaste de admirare pentru talentul său viguros și fermecător...

Domnișora Sofia Musicescu, fiica distinsului profesor de armonia a Conservatorului din Iași, este o adevărată virtuoză la piano; d-sa a executat cu o perfectă măiestrie o bucată a lui Lischetitzky: *Les deux alouettes*, solo pe piano, și a produs momentan impresiunea celebrului Essipoff care tocmăi a fermecat odinioară publicul nostru, executând aceeași clasică bucată a bătrânului compozitor și mare pianist polon.

Interesanta serată musicală a talentului nostru baritonist Mureșianu s'a încheiat cu două frumoșe romanțe românești, cântate de d-sa, solo. *Mândruța dela munte* a lui Ștefănescu și *Ochii albaștri*, cunoscuta romanță a compozitorului italianu Denza, a produs publicului o neesprimabilă plăcere, răspunzând concertantului recunoștința sa priu valori de sgomotoșe și repetate aplause. Natural, că dela o asemenea neuitată serbătoare musicală, buchetele și cununile cu flori au cădută cu profuziune.

„România Musicală” publică o critică mai lungă asupra concertului. D-l Traian Mureșianu — dice ea — are o voce de bariton de un timbru bine caracterisat, de o estensiune mare, dér nu uniformă: forte frumoșă, puternică în registrul acut, calitățile vocii lui de cresc și câtă se apropia de limita gravă; același lucru este și în expresiunea ei: escelentă în accentele de forță, este slabă în accentele pasionate, ceea ce face, că d-l Mureșianu ne ar că probabil un superioru Wilhelm Tell, sau Nelusco, dér un mediocru Renato, în a căru ariă, superioră când vorbea despre trădare și răsunare, pierdea enorm când vorbea despre pasiunea lui pierdută. Pe lângă voce, dară natural, d-nul Mureșianu are o altă calitate, datorită sirguintei sale, cea ce-i cresce cu atât mai mult meritul său: are cultură musicală, vocea sa e cultivată, lucru ce nu adese avem ocaziune a vedé pe la noi. Amă regretat însă a vedé pe lângă aceste calități prețioșe o tendință de a da în unele locuri virtuozului pasul prea mult înaintea artistului; amă observat de es., o abundență de triluri, cari pte să nu fiă tocmăi comu și ușor de executat pentru bariton, dér ceea ce-i greu, nu-i totdeuna la locul său...

În fond, adăzge „Rom. Mus.”, d-l Traian Mureșianu e un artist român de valoare...

„L'Independance Roumaine”, după ce reproduce programul concertului, scrie următoarele:

D-l Mureșianu cunoscut deja Bucureștenilor printr-un concert ce li l'a dat acum doi ani, este dotat cu un talent dublu. Pentru toți, cari cunosc pe acest tiner artist, numele lui evocă totodată sculptura și musica. Pe când a studiat la München sculptura, a făcut și studii musicale sub direcțiunea lui Gura; apoi s'a perfecționat în timp de doi ani la Viena, avându ca profesor pe Ioan Riss. Organul său, un bariton forte, de un timbru viguros și cald, avându o estensiune de două octave, anuță o metodă serioasă în ce priveșce intonarea, vocalizarea și usarea registrului. Notele înalte și profunde sunt exprimate cu același farmec și cu aceeași perfecțiune. Păcat numai că diu cauza defectuoșei construcțiunii a salei Pastia, anumite note și pianissimi intr-unu modu magistral de problema sa, a fost rechemat după fiă-care piesă și sgomotos aplaudat. Cântecelero române, admirabilă executate, au fost bisate. Publicul i-a oferit o superbă cunună de lauri.

Literatură.

Au apărut: Doinele și jocul Țiganilor, glume și petrecere (în versuri) de Aron Boca

Velcherenulă. Formată mică de 29 pag. Prețul 15 cr. trimis francoat. De vânzare la autorul în Velcheriu (p. u. M. Méhes).

Românische Revue, revistă lunară politică literară. Apare în Viena (VIII., Feldgasse 15.) și costă pe an 10 fl. (12 mărci, 20 franci). Fasciula 10 de pe Octomvre conține: Die Nationalitätenfrage in Ungarn; Ioane Vancea (1820—1892) (Necrolog); Aus der Bucovina; Gedichte: G. Sion: „Frage”, Deutsche von L. V. Fischer. — D. Petrino: „Fragen ohne Antwort”. Deutsch von L. V. Fischer; Sünden... Novele von J. L. Caragiale. Deutsch von Dr. A. Last; Rundschau (Aus den delegationen, Musterdörfer in Romänien, Neue Angriffe gegen die Mittelschulen der Nationalitäten in Ungarn, Der griechisch-romänische Conflict). Litteratur: „Raport general asupra igienei publice și asupra serviciului sanitar al capitalei. pe anul 1891”. „George Barițiu, 1812—1892”.

Sciri telegrafice.

Viena, 15 Noemvre. Regele Carol și principele moștenitor al României sunt așteptați aci. La gară vor fi primiți de Majestatea Sa, care le va da un prânz, la care va lua parte și împărătesa.

Budapesta, 15 Noemvre. Se așteptă ca noul cabinet să fiă constituit până Luni.

DIVERSE.

O nouă descoperire astronomică. Observatorul dela Lick, din California, care e instalat la o înălțime de 1.310 metri, forte favorabil observatiunilor, are telescopul cel mai mare din lume. Cu acest puternic instrument, astronomul Barvard a putut descoperi și observa șilele trecute unu al cincilea satelit al lui Jupiter, până aci necunoscut. Acest corp e atât de mic, încât nu sunt în totă lumea decât cinci observatorii, cari se aibă instrumente, cu cari se se pot observa. Durata întoarcerii sale în jurul lui Jupiter nu e decât de vr'o 11 ore și 50 minute și distanța lui dela centrul planetei nu e decât de două ori și jumătate linia ecuatorială a lui Jupiter. În digresiunile sale cele mai mari, nu se depărtează de marginea discului mai mult de trei quarturi din acest disc; prin urmăre d'abia iese din lumina difusă în jurul lui Jupiter, ceea ce contribuă a face observarea forte grea. Se știe, că cei patru sateliți, până aci cunoscuți, ai lui Jupiter au fost descoperiți de Galilei cu 282 ani înainte de descoperirea acestui al cincilea tovarăș al lor. Nimenu nu-i trecea prin gând a mai căuta alături de cei patru strălucitori sateliți, atât de ușor de observat, unu al cincilea. De altfel se admisesse o idee preconcepută, după care păreau de prisos alte cercetări. Se știe adevă, că numărul sateliților cesce cu cât planetele sunt mai depărtate de soare. În adevăr, pământul are unu, Marte două, lui Jupiter i-se cunoscneau patru, Saturn are opt: era un fel început de lege naturală admisă în chip instinctiv. Etă-o aci răsturnată! Noul satelit e forte mic în comparație cu tovarășii săi și n'are decât strălucirea unei stele de mărimea 13. Dér o asemenea mare deosebire se constată și între sateliții lui Saturn, dintre cari unul, Titan mai ales, e forte strălucitor, pe când alți doi, Mimas și Hyperion, sunt extraordinar de palidi.

Cursul pieței Brașov

din 15 Noemvre st. n. 1892.

Bancnote românești	Cump.	9.44	Vând.	9.46
Argint românesc	"	9.85	"	9.40
Napoleon-d'or	"	9.47	"	9.50
Lire tarcesc	"	10.48	"	10.76
Seris. tonc. „Albina” 6%	"	101.	"	—
Imperiali " " 5%	"	101.—	"	102.—
Galbin " " "	"	9.65	"	9.65
Ruble rusesc " " "	"	5.60	"	5.65—
Mărci germane " " "	"	117.—	"	118.
Discountul 6—8% pe an.	"	58.10	"	58.70

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena

din 14 Noemvre st n 1892

Renta de aur 4%	113.—
Renta de hârtia 5%	100.40
Imprumutul cailor ferate ungare aur	120.35
do argint	100.60
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare [1-ma emisiune]	118.40
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri rurale-ungare	94.30
Bonuri croato-slavone	—
Despagubirea pentru dijma de vinu ungurescu	96.50
Imprumutul cu premiul ungurescu	145.—
Losurile pentru regularea Tisei si Seghedinului	189—
Actiunile bankei austro-ungare	992.—
Actiunile bankei de creditu austr	359.50
Actiunile bankei de creditu ungar.	312.50
Renta de hârtia austriaca	97.20
Renta de argint austriaca	96.95
Renta de aur austriaca	114.75
Losuri din 1860	140.60
Galbeni impâratesci	.69
Napoleon-d'ori	9.54
Mârci 100 imp. germane	58.80
Londra 10 Livres sterlinge	119.90

Nr. 1857/1892.

972,2—1.

PUBLICAȚIUNE

Sedria orfanală orășenescă prin acésta aduce la cunoscința publică, că localitățile oficiului nu se mai află în casa Zinz din Strada porții Nr. 63, ci din 17 Noemvre 1892 începând, se vor afla în casa orașului „Sub buciună” (Rosenanger) Nr. 16, etagiul I.

Brașov, 12 Noemvre 1892.

Riemer, Hinz,
membru al sedrii vice-notar.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

„ARDELEANA”,

institut de credit și de economii pe acții în Orăștie.

Nr. 146—1892.

964—7.

AVISU.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA”, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condiții:

- Depuneri făcute la a căroră ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- Depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5½% și
- Depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către Biserici, școle, corporațiuni culturale ori cu altă scop de binefacere, cu 6%

Depuneri, ridicări și anunțări se pot efeptui și prin poștă.

Orăștie, la 1 Noemvre 1892.

„Direcțiunea”.

Szám 3098—1892 tkv.

970,1—1.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Micu Andras végrehajtatónak Cocan Vasile végrehajást szenvedő elleni 35 frt. 09 kr. tökéketelés és járulekai iránti végrehajási ügyében a brassói kir. törvényszék a fogarasi kir. járásbiroság területén lévő F. Szombatfalva fekvő a F. Szombatfalvi 211, 581 sz. tjkben foglalt.

583, 584	185 frt.	5466	4 frt.	8794/2	3 frt.	11700	5 frt.
1142/1	6	5558/2	3	8857	3	12148/1	2
1464	11	5600/1	6	9018	5	12169	7
1616	7	6044/1	4	9198	4	12178	7
1742/2	7	6063/1	4	9687/1	4	12227/2	3
1867	11	6064	4	9691/1	4	12235/2	1
1915/2	13	6069	4	10142	4	12328/2	6
2089	5	6421	25	11140/2	1	12932	8
2508	11	6953/1	10	11213/2	4	12961	3
2726	8	6906/1	10	11407/2	4	12965/1	2
4356	4	7229/2	7	11551/2	4	13217	4
4364/2	1	7814/2	3	11562/2	11	13296	5
4648/2	2	8154/1	4	11604	4	13453	5
4649/1	2	8306/2	8	11630/2	4		

az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892 évi November hó 29 én dellettől 10 órakor F. Szombatfalva közég házába tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt, Fogaras 1892 évi június hó 13.

A fogarasi kir. járásbiroság mint tkv. hatóság.

Nr. 525—1892.

985,2—1.

Concursu.

Devenindu vacantu prin morte postul de invetator secundar dela șola reuniunii grănițeresci din Vaidarecea (cu 3 invetatori și o invetator), comitatul Făgărașului, cu unu salaru anual de 240 fl. v. a., apoi cuartiru și lemne de focu, prin acésta cu terminulu până la 26 Noemvre st. n. a. c. se escrie concursu.

Reflectanții au se-și trimită petițiunile instruate cu documentele prescise de lege la:

Comitetulu administratoru de fondulu și școlele de reuniunea foștilor grănițeri din reg. rom. I.

Sibiu. 14 Noemvre 1892.

ANUNCIU.

Esposiția universală.

Medalia de aur.

Distrugetorul

TORD-TRIFE

nimicesce cloțanu, șoreci și soboli fără nici o primejdiă pentru celelalte animale de casă. Acésta productu nu conține nici strikinu, nici arseuicu, seu fosforu, nici vre-o substanță vătămătoare pentru animalele de casă.

Unu pachetu 50 cr. — Intrebuițare ușoră. — Succesu sigur.

Instrucțiune pentru folosire. Pentru cloțanu se se ia bucăți de pâne imuiate și se se prăsare peste acéste în cantități mici. Pentru soboli se se amestece prafulu cu verni de pământ. seu cu carne friptă.

A. Cousseau Traverse Gazzino, 5, Marsilia (Francia), Inventatoru.

Unicul depou principalu pentru Brașov:

Victorü Roth.

989,8--6

Farmacia la ursu. Strada Hircher & Orfanilor 1

De închiriatu.

în maerulu Blumena Nr. 199 pe unulu seu mai mulți ani sunt:

de acum încolo:

- Podulu fabricei de uleiu ca magazinu de bucate;
- Magazinele lânăriei;

Informațiune mai de apröpe se dă în

Cancelaria Eforiei școlare în edificiulu gimnasiului românü din gröverü suburbiulu Scheiu.

824 - 9. — 35

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Pretulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unu anu	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușorü și mai repede prin mandate poștale.

Domni, cari se voru abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămuritü și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”